

Елегія

Зеров Микола Костянтинович

Чорніє лід біля трамвайних колій,
Синіє в темних вулицях весна;
Мого юнацтва радість осяйна
Встає назустріч нинішній недолі.

"Це справді ти? В якій суворій школі
Так без жалю розвіялась вона,
Твоя веселість буйно-голосна?
Які смутять тебе нудьга і болі

А згадуєш, яке тоді було
Повітря? Небо? Гусяче крило,
Здається, з нього пил і бруд змітало.

Як лід дзвенів, як споро танув сніг,
І як того, що звалося "замало",
Тепер би й сам ти витримав не зміг!"

26.02.1934

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/elehiia